

VIÐMERKINGAR

Postfólkini offur einaferð afturat!

Landsstýrismaðurin í fíggjarmálum hevur ikki gjørt sitt heimaarbeiðið nóg væl, áðrenn uppskotið til fíggjarlóg varð lagt fram. Ella hevur løgmaður, sum samskipar arbeiðið í landstýrinum, ikki koordinerað fíggjarlógararbeiðið nóg væl. Hetta er komið greitt og týðuliga til sjónðnar, nú løgtingið hevur viðgjørt uppskotið og hetta er komið týðuliga til sjónðar í miðlunum seinastu dagarnar. M.a. í Sosialinum, sum hósdagin kundi stað-festa, at vantandi játtan til Postverkið fór at merkja hóp-uppsagnir.

Hetta er ikki fyrstu ferð, at starvsfólkini á Postverkinum fáa at vita um uppsagnir í fjølmiðlunum, so tey eru von við tað, men tað merkir ikki, at framferðarhátúrin er rættur. Tvørturímóti. Hetta er aftur eitt dømi um vánaligt politiskt handalag.

Tey, sum hava fylgt við tí turbulentu gongdini hjá Post-verkinum, minnast, at í fjør gjordi landstýrið semju um eina trý ára tillagingartið. Í hesum tíðarskeiði skuldi Postverkið fáa eina játtan á fíggjarlóginu til eina tillaging, so postverkið kundi hvíla í sær sjálvum. Tá trý ára skeiðið var úti, skuldi støða takast til, hvussu Postverkið skuldi umskipast - leggjast um til alment partafelag, til eina almenna landsfyrítøku ella okkurt heilt annað.

Men nú er semjan ikki hildin, tí onkur annar møguleiki hevur stungið seg upp, sum hevur nakað við ein bygning á Argjum og eina møguliga sølu at gera. Men so leingi, sum hetta málið ikki er loyst, má peningur játtast Postverkinum, tí tað er tað, sum semja er um. Í hesum sambandi skal eisini nevnst, at sami fíggjarmálaráðharri, sum tók játtan til Postverkið burtur í síðstu løtu, eisini tók uppskot til blaðútbearing burtur.

Sum skilst, so visti vinstra hond ikki, hvat høgra hond gjordi, og offur í hesum vantandi politiska arbeiðinum gjordust einaferð afturat tey føroysku postfólkini.

— — —

Hattin av fyri Høgna Hoydal

Orðaskiftið um lógina um skrásett parlament hevur fingið øði í mong - fyri og imóti. Hetta er í mongum førum eitt sera ótespiligt orðaskifti, sum øðrumegin ikki økir um virðing føroyinga fyri demokratinum og tí fría orðaskiftinum og hinumegin avdúkar eina óhugnaliga muru og hugburð hjá mongum her á landi til júst sama demokrati. Vit mugu/ skulu tola at umrøða øll mál. Tí skal Hogni Hoydal eiga stóra tøkk fyri, at hann heldur enn at hugsa um sam-gonguna, hugsar um sakina og demokratið. Sjálvandi skal løgtingið kunnað viðgера hetta málið. So má tað standa ella falla har. At útsett málið ella lagt tað í eina skuffu fyri at forða fyri teimum avleiðingum framlogan av málinum kann fáa fyri samgonguna, vildi verið blóð-skeivt. Tí taka vit hattin av fyri landsstýrismanninum, sum ikki letur seg tola og forskrekkja av ódemokratiskum kreftum á tingi og í samgongu. Soleiðis skal ein sam-vitskufullur og demokratiskur landsstýrismaður arbeiða.

Sosialurin

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
jan@socialurin.fo
Blaðstjóri: Eirikur Lindenskov
eirikur@socialurin.fo
Fíggjarleiðari: Jákup Mørk
jakup@socialurin.fo
Marknaðardeild: lysing@socialurin.fo
Jonhard Hammer jonhard@socialurin.fo
Finnbjørg Nattestad
finnbjorg@socialurin.fo

Einsamallur í eitt ár meira enn tveir í 25 ár

Jóannes Eidesgaard

Neyvan man tað vera tí, at politiska samvitskan er so góð, tá bæði formaðurin og fólkatingsmaðurin hjá Tjóðveldisflokkinum hava fyllt tvey bløð fyri at greiða føroyingum frá, hvussu ómetaliga nógv er fingið frá hondini á Christiansborg, og at hetta skal legítimera, at teir nú eru farnir í tekniskt samstarv við teirra argasta fígginda á Slots-hólinum Socialdemo-kratíið og Nyrup.

Øssur rakti eitt eymt punkt

Tað var ikki hissini, sum greinin hjá Øssuri Dam Jacobsen tók báðum stavnamonnum í Tjóð-veldisflokkinum fast. Sjálvur haldi eg greinina hjá fyrrverandi tingmann-inum vera bæði hóvliga og sakliga, men sjálvandi eitt sindur kryðdrað, men tað skuldi man nú trúð, at menn sum eitt nú Torbjørn Jacobsen toldu. Men gakk.

Báðir eru teir í øðini um, at Øssur hevur avdúkað tekniska samstarvið, sum føroyski Tjóðveldisflokk-urin nú eru farin inn í við m.ø. gamla arvafíggjandan á Christiansborg danska Socialdemokratínum og sjálv-um Nyrup, sum sanniliga ikki altídi hevur verið í

krithúsinum hjá tjóðveldis-monnum. Men soleiðis broytist so mangt.

Gaman í veit eg, hvat eitt tekniskt samstarv merkir, men um alt var so óskyldugt, hví leika Hogni og Torbjørn so í? Hví taka teir sær so nær av greinini hjá Øssuri? Kann tað hugs-ast, at samvitskan ikki hevur tað so gott, tá tað til stykkkis kemur?

Tekniskt samstarv kenna vit frá løgtinginum, tá vit velja nevndir. Samgongan hevur ein valbólk og andstöðan sín. Men onkurs-vegna er eitt slíkt tekniskt

samstarv byrjanin til eitt meira skipað samstarv, so-leiðis sum vit eisini kenna tað frá samgongu og and-støðu. Og gjarna tolr man tá meira enn tað at vera í stovu saman.

Samvitskubít í yvirmát
Men eg skilji teir væl, um teir hava samvitskubít.

Tjóðveldisflokkurin hevur meira enn nakar annar flokkur altíð roynt at hildið eina ávisa frástöðu til danskan politikk. Erlendur Patursson, sáli var sum eg sjálvur leysgangari á Christiansborg, men nú hava politisku eftirkomarar hansara meldað seg sum fullgyldugan lim í eina parlamentariska nevnd í Fólkatínginum enn tá við hjálp frá Socialdemokratí-num, SF, Radikalu og Eind-arlistanum.

Til tess at leggja eitt roykslør fáa vit eina langan lestur um, hvussu ótrúliga

nógv umboð teirra hevur fingið avrikað. Hogni fer so langt sum at siga, at Torbjørn hevur í eitt knapt ár avrikað meira, enn vit allir aðrir megnaðu í samfull 25 ár. Men um Torbjørn hevur verið so virkin og fingið so nógv úrslit eftir bert einum ári, hví so nú innlima seg inn í sjálvt hjartað í donskum politikkí?

Gamalt er at siga, at sjálvrós stinkar. Og her ruggar ikki rætt, tá tit nú kenna eina slíka trongd til at greiða okkum øðrum frá, hvussu nógv úrslit liggia eftir tykkum á Christians-borg eftir einum slakum ári. Tí vóru tað verulig úrslit, so var ikki neyðugt hjá tykkum sjálvum at siga tað, tí so vistu vit øll onnur

tað. Men soleiðis er veru-leikin ikki, og tað vita ikki bert tí.

"Hvokkin er hann Grímur á skóg"

Munur er á, tá Erlendur gekk við røttum ryggi og á sín serliga hátt tosaði fø-royinga sök á Christians-borg, til nú tit sita til há-borðs við donskum parla-mentaríkarum innalaga í nevndarholunum. Og tykk-ara atgongumerki til nýggju bonaðu gólvini er fingið til vega við hjálp frá Nyrup, Holger K og Mari-anne Jelved.

Leikluturin sum leys-gangari er trupul og stræv-in, og Erlendur hevur neyv-an havt tað so lætt. Tú ert einsamallur um alt. Øðr-visið er hjá tykkum, nú tit hava Norðuratlantsbólk-in og harfatrat altíð kunnu halla tykkum til nýggju samstarvspartnararnar.

Men tað er so tykkara val. Eg veit ikki um eg kann loyva mær at enda við at sitera ein kendan javnaðarmann í Danmark, nú tit eftir øllum at døma eru komnir at kenna hvønn-annan betur, men tað var Krag, sum segði kendi orðini "Man har et stand-punkt til man tager et nyt."

VIÐMERKINGAR

To God, or not to God!

Tað er spurningurin

Ingi Kirke

God, or no God

Enn einaferð sat eg og las Dimmalætting, og har var mest sum ein heil síða við greinum um samkynd. Innihaldið var á sera lágum støði, má sigast. Í innihald-inum var sagt, at kristin-dómurin er avoldaður, ótíðarhóskandi og søgu-ligur.

Ok, so lat okkum siga tað. Lat okkum avkristna

Føroyar! Hesin søguligi persónurin - Gud - er ótíðarhóskandi, so vit koyra Hann í skrell. Hann er av-oldaður! Inn við human-ismuni. Inn við liberal-ismuni. Lat okkum gloyma Gud, Hansara boð, fyri-skipanir og lógir. Lat okk-um góðtaka alt - einki er synd, tí Hann sum segði, at hetta og hatta er synd. Hann er ikki meir! Hann er søga.

Annahvar er Gud Gud, ella er Gud ikki Gud. Hvørjum vilja vit tæna?

Lat okkum brenna kirkj-urnar og samkomuholini niður! Tí eingin tímir at tæna, eingin tímir at elska, eingin tímir at tilbiðja, og

eingin tímir at brúka pengar uppá ein søguligan-persón, sum doyði fyri meir enn 2000 árum síðani! Vit kunnu kanska byggja nýggi hús, til frama fyri Anders And!

Fara vit í kirkju og á møti, fyri at halda liv í søguni um Jesus? Hví blíva børn enn tann dag í dag, doyp't til navn Jesusar? Og ikki at gloyma; hví skulu Hann at gera! Hetta er sannleikin. Hetta er dupult-moralurin í Føroyum í dag!

Tit lesa ikki Hansara orð. Tit biðja ikki til Hansara. Tit fara ikki í hús Hansara. Tit góðtaka alt sum Hann ikki góðtekur. Og sam-stundis siga tit, at tit eru kristin. Hyklarar! Dárar og blindu tykkara!

Gud signar ikki synd

Farið út í syndina. Tit noyð-ast ikki at taka Gud við! Hann kemur ikki við kortini. Hann er heilagur. Eingin synd sleppur nær til Hann. Og eitt menniskja sum livir í synd, er ein syndari, og syndarar arva ikki Guds ríki. Men farið bara út í synd, um tit vilja tað.

Ein Gud er, og eingin

Minningarorð um Katrin á Dul Jacobsen

Tað kennist øðrvísi og tómt í okkara tilveru, at Katrin Omma, sum vit kallaðu hana, ikki er saman við okkum longur.

Harrin hevur kallað hana heim til sín, har eingin sjúka og eingin sorg er. Nú eru tit saman aftur tú og Arne, sum andaðist fyri 7 árum síðani. Hugsu um sálm 23 vers 4 "Um eg so skal ganga í dali deyða-skuggans, óttist eg einki ilt; tí Tú ert við mær."

Vit, sum vóru um Katrin teir seinastu dagarnar, sóu ta góðsku og tolmóð, sum búði í henni, nú sjúka so tungliga legðist á hana og dagarnir fækkaðust.

Minnist væl fyri 27 árum síðani, tá ið tú arbeiddi sum fyristöðukvinna á tele-fonverkinum, og eg arbeiddi í Kókubúð-ini. Tú plagdi eftir arbeiddstíð at leggja tær leiðina framvið Kókubúðini at hyggja eftir, hvussu eg sá út. Dánial hevði nokk slatrað um okkurt. Minnist hvussu vøkur eg helt tú var. Ein flott dama sum bara við tínum atburði settið tú teg í respekt.

Minnist fyrstu ferð eg kom inn til tykkara. Tú og Arne tóku eins hjartaliga ímóti mær sum tykkara egnu dóttir. Tað fyrsta tí gjørdi var, at tú bjóðaði mær í silvurbrúdleyp tykkara í november 1975. Tað var gott at kenna kærleika tykkara, og sjálvt um eg kanska ikki hevði ta røttu etikettina, havi eg aldri merkt nakað annað enn virðing og kærleika. Sjálvt míni tókst tú eisni inn at tínum hjarta. So hjartalig sum tú altíð var, komu eisini tey inn í tín klebrihjerna.

Tað gekk ikki long tíð, fyrr enn eg varnaðist, at tú var ikki hvør sum helst. Kendi nógv fólk, visti hvussu tey kallað-

annar, og tit vita tað! Tænið Honum, og tykkum skal gangast væl. Tæna tit Hon-um ikki, men tæna teimum samkyndu, humanismuni osf, so ferð at gangast tykk-um illa.

Tí vreiði Guds verður opinberað av Himli yvir alt gudloysi og alla órættvísi menniskja, sum við órætt-vísi kúga sannleikan. Róm. 1,18.

Viðvíkjandi kærleika: Er tað kærleiki sum skiftur sannleika Guds um við

lygn og ærir og dyrkar skapningin fram um Skaparan? Róm. 1,25.

Er tað kærleiki sum heldur tað einki vera vert at hava kunnskap um Gud? Róm. 1,28.

Er tað kærleiki sum er fyllt upp av alskyns órætt-vísi, havisjúku, óndskapi osf? Róm. 1,29.

Er tað kærleiki, sum við sínum livihátti leiðir onnur við sær í fortapilsi? (deyð-an) Róm. 1,32. Er tað kær-leiki?

PS: Ella er tað kærleiki, sum gevur menniskjum Guds orð?

Fakta um likami

Lat okkum hyggja eftir tínum og mínum likami. Minst bert til, at likami hjá einum syndara og hjá einum rættvísum er hvør sítt.

Vita tit ikki, at likam tykkara eru limir Kristusar? 1. Kor. 6,15.

Vita tit ikki, at likam tykkara er tempul Heilaga Ándans, sum í tykkum er, og sum tit hava frá Gudi, og at tit eru ikki tykkara egnu?

1. Kor. 6,19.

Likamið er ikki fyri siðloysi, men fyri Harran; og Harrin er fyri likamið. 1. Kor. 6,13.

Hesi orðini eru til trúgvandi menniskju. Syndarin eigur ikki lut í hesum, tí hann eigur ikki lut í Kristusi. Eg skrivi hetta tí mong av teimum samkyndu siga seg vera trúgvandi. Syndarin kann ikki brúka limir Kristusar ella tempul Heilaga Ándans til synd, tá hann brúkar Gudi, og sigrar heimin. Ein slíkur vil til allar tíðir gera vilja Faðirs síns. Ein slíkur vil altíð tráa eftir tí, sum hoyrir Gudi til. Ein slíkur vil toknast Gudi. Ein slíkur vil avnokta alla synd. Ein slíkur vil halda seg til orðið. So eg fati ikki, at samkynd brúka Guds orð at verja seg við. Tað er meiningseyleyst. Alt orðið, sum tað er, vitnar ímóti teimum!

Ein rættvísur, (trúgvandi, frelstur) persónur, kann ikki liva sum samkyndur. Tí ein slíkur er føddur av Gudi, og sigrar heimin. Ein slíkur vil til allar tíðir gera vilja Faðirs síns. Ein slíkur vil avnokta alla synd. Ein slíkur vil halda seg til orðið. So eg fati ikki, at samkynd brúka Guds orð at verja seg við. Tað er meiningseyleyst. Alt orðið, sum tað er, vitnar ímóti teimum!

Døms sjálvur, tú sum sig-ur teg vera samkyndan og "freilstan", um tað er at æra Gud at "mis"brúka limir Kristusar, hetta tempul Heilaga Ándans, til at tæna syndini?

Ein rættvísur, (trúgvandi, frelstur) persónur, kann ikki liva sum samkyndur. Tí ein slíkur er føddur av Gudi, og sigrar heimin. Ein slíkur vil til allar tíðir gera vilja Faðirs síns. Ein slíkur vil avnokta alla synd. Ein slíkur vil halda seg til orðið. So eg fati ikki, at samkynd brúka Guds orð at verja seg við. Tað er meiningseyleyst. Alt orðið, sum tað er, vitnar ímóti teimum!